

Parikkanniemen

KONTTI

4 / 2015

Kirsi Rostamo on myös innokas Tuomasmessun ystävä.

Kristillisen Radio Dein perustaja

Kirsi Rostamon unelma

Sivut 10-12

Juha Vähäsarja
Outojen maisemien
keskellä

Sivu 4

Marja-Liisa Laihia
Maahanmuuttotyön
mahdollisuuksista

Sivu 6

Reijo Huuskonen
Siunaus kantaa
Liukkosten sukua

Sivu 8

Pekka Maaranen
Lemisen
sisarukset

Sivu 14

Pekka eläkkeelle, Irjalle mitali ja kukat

Eläkkeelle jäävä **Pekka Maaranen** kävi lokakuun lopulla toiminnanjohtajan kanssa tervehtimässä Liperin ystäväpiirin pitkäaikaista vastuunkantajaa **Irja Saarelaista**. Samalla Irjalle ojennettiin Kirkkopalvelujen myöntämä seurakuntatyön kultainen ansiomerkki, kunniakirja ja kukat. Irja on syksyllä muuttanut syntymäkuntaansa Juukaan. Lämpimät onnittelut Irjalle ja Pekalle levollisia eläkepäiviä Ruokolahdelle.

Matka Betlehemiinjouluvaellus

pe 11.12. klo 17-20
la 12.12. klo 16-19

Rauhallista joulua ja Siunausta Uudelle vuodelle 2016

Kiitämme lämpimästi kaikkia työntekijöitä, vapaaehtoisia, työmme ystäviä ja vastuunkantajia sekä yhteistyökumppaneita ja kaikkia jotka eri tavalla olette olleet yhteistyössä ja auttaneet yhteisessä työssämme. Kiitos myös teille kaikille, jotka eri tavalla vuoden aikana muistitte 100-vuotiasta lastenkotiamme.

Parikanniemisäätiö

Parikanniemen Ystävät ry

Erkki Lemetyinen, Parikanniemisäätiön puheenjohtaja
Erkki Makkonen, Parikanniemen Ystävät ry:n puheenjohtaja
Teuvo V. Riikonen, Parikanniemisäätiön toiminnanjohtaja
Sami Siponen, Parikanniemen lastenkodin johtaja

"Vain heinät on sun vuoteenas,
oi Herra, taivaan kuningas"
Virsi 21: 6

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

ISSN 2323-7465 (painettu)

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Päätoimittaja

Teuvo V. Riikonen

Toimitus

Pekka Maaranen

Taitto

Markku Liukkonen

Kustantaja

Parikanniemen Ystävät ry
Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä

Avustajat

Risto Teittinen, Sami Siponen,
Raija Ohlis, Matti Pälli ja Tapani
Ruuskanen (kuvat)

Nettisivut

www.parikanniemi.fi

Painopaikka

Teroprint Oy, Mikkeli

Kulttuuri on Jumalan lahja

Onko olemassa kristillistä kulttuuria? Onko kulttuuri ilmiönä jatkuvasti muuttuva elämäntapojen muoto, jossa kristillisillä arvoilla voisi olla merkitystä? Liian usein kristillisessä viitekehyksessä kulttuuri on nähty vieraana asiana. On haluttu julistaa puhdasta Jumalan sanaa, mutta unohdettu, että Jumala puhuu monella tavalla.

Bachin musiikki ja upeat kuoroteokset kuvaavat Jumalan suuruutta. Kesäteatteriesitys herätysliikkeistä tuo esille puhuttelevia henkilökuvia. Kirkon helmasa syntyneen oopperan teemat useimmiten liittyvät kristinuskon sanomaan: heikkouteen, valtaan, rakkauteen ja kuolemaan. Upeat taideteokset kirkkojen seinillä ovat vuosisatoja puhutelleet myös lukutaidotonta kansaa samalla tavalla kuin vanhojen katakombien kuvat.

Laajaan kulttuurin käsitteeseen sisältyvät kaikki taiteen lajit. Mutta yhtä hyvin siihen kuuluu luova ja tinkimätön etsintä. Kristilliselle kulttuurille on ollut leimallista alhaalta päin syntyminen. Vuosisatojen aikana paikalliset seurakunnat ja ihmiset ovat olleet merkittäviä kulttuuritoimijoita, perinteen säilyttäjiä ja kulttuurielämän vahvistajia. Uukuniemeläisen liikkeen piirissä on ollut useita merkittäviä kulttuurin tuottajia. Kulttuurivaikuttajia on tarvittu, eikä kristillinen kulttuuri ole irrallinen saareke.

Luther neuvoi murhehengen kiusauksissa Jumalan Sanan lisäksi hakeutumaan sinne, missä on hyvää seuraa, musiikkia ja hyvää juomaa. Erityisessä arvossa Luther piti musiikkia. Hän julisti, miten musiikki on Jumalan lahja, joka ilahduttaa sielun ja karkottaa Perkeleen. Kulttuuri on Jumalan lahja.

Teuvo V. Riikonen

Lapsena yksin Suomessa

Maailma on tullut kylään. Välimeren kriisin ja turvapaikanhakijoiden rajun kasvun myötä myös ilman huoltajaa tulleiden lasten ja nuorten määrä nousi ennätyslukemiin. Palvelut on suunniteltu parille sadalle vuosittain, mutta nyt näitä lapsia ja nuoria on tullut jo yli tuhat. Viranomaisilla on ollut kiire järjestää heille majoitus. Yksiköitä avaamaan on löydetty uusia toimijoita. Tornion järjestelykeskuksen myötä alaikäiset nyt myös löydetään tulijoiden joukosta ja voidaan ohjata turvallisesti heille tarkoitettuihin yksiköihin.

Lapsen oikeuksien sopimus takaa kaikille lapsille samat oikeudet. Myös näiden lasten tulee saada tukea kuten suomalaislasten, jotka ovat jääneet syystä tai toisesta vaille vanhempiensa turvaa. Heillä on kuitenkin erilliset palvelut, jotka ovat osa sisäministeriön alaista ja Maahanmuuttoviraston koordinoimaa maahanmuuttovirtojen hallinnointia. Se on altista poliittisen ilmapiirin muutoksille. Nyt näyttää, että sitä mukaa kuin suojelua hakevia tulee lisää, heikennetään heidän oikeuksiaan.

Nyt olisi aika keskustella, mitä Suomi oikein aikoo tehdä näiden lasten kanssa. Heitä ei voida palauttaa, mutta ani harva heistä kuitenkaan saa perhettään Suomeen. He ovat selviytyjiä, kunhan saavat tukea itsenäistymiseensä. Lasten vastaanotto ja kotoutuminen tulisi olla yksi palvelujatkumo, joka lähtee lapsen tarpeista; lähempänä lastensuojelua kuin maahanmuuttohallintoa.

Taina Martiskainen
erityisasiantuntija
Lastensuojelun Keskusliitto

Outojen maisemien keskellä

Juha Vähäsarja, Suomen Raamattuopiston rehtori

Raamattuopetus

Sepän pajasta mallia Jumalan työhön. Jumala tekee hurskaasta ihmisen.

Me taivasta kohti matkaavat kristityt olemme kerjäläisiä Jumalan aarteiden äärellä. Kerjäläisiä, jotka itkevät omien syntiensä ja puutteittensa hätää enemmän kuin naapureittensa.

Mutta samalla me olemme myös kerjäläisiä, joita kantaa ihmeellinen Vapahtaja evankeliuminsa lupausten voimalla. Hän lupaa hyvää meille, jotka avuksi huudamme Jeesuksen nimeä. Hän lupaa pitää omiaan heikoimmankin meistä. Vain kuiskaa hänen nimensä ja kuulolla on koko taivaan valtakunta. Sillä Jeesus on kuollut syntisten tähden, meidän tähtemme, ja on ottanut pois tämän maailman synnin. Tästä me olemme osallisia, kun Jeesukseen katsomme.

Antaisiko sen oivaltaminen, kuinka paljon me olemme saaneet itse anteeksi, meille armollisemman mielen myös lähimmäistämme kohtaan? Siitä huolimatta, että se ei ole aina helppoa. Harva asia on maailmassa kauniimpaa, kuin ihmisen armollinen mieli. Paa-

vali kuvaa sitä näin: "Te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja hänelle rakkaita, pukeutukaa siis sydämelliseen armah-tavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja kärsivällisyyteen." (Kol. 3:12). Hän tahtoo sanoa jotakin tämän kaltaista: Älkäämme olko hiukan armollisia, jos nyt siltä nyt sattuu tuntumaan. Ei, vaan pukeutukaamme sydämelliseen armah-tavaisuuteen. Olkoon armollinen mieli kuin vaatteet yllä tai viitta harteilla, aina siellä missä mekin.

Asiat pelkistyvät ahjossa

Vaikka koulu on elämän mit-tainen, niin jotakin armollisesta mielestä voimme oppia vast-toinkäymisten kautta. Luulen, että Herramme antaa ahjonsa kuumeta ajoittain sietämättö-miin asteisiin juuri sen vuoksi, että kärsivän Kristuksen kuva saisi heijastua meistä selkeäm-pänä. Emmehän me toki itse

sitä näe, tai jos näemme, se kuva on vain kangastus ylpeös-tä mielestä. Kun Vapahtaja puhaltaa ahjoamme kuumem-maksi, se on kuin hopeasepän työtä. Hopeaa kuumennetaan niin kauan, että sulan metal-lin pinnalta voi nähdä oman kuvansa. Ihminen tuntee vain kuumuuden, mutta Vapahta-ja näkee kuvassa hahmonsä. Ahjossa poltetaan karstaa ja kaikkea turhaa pois. Asiat pel-kistyvät, arvokas erottuu arvot-tomasta, se puhkeaa kaiken keskeltä uudelleen esiin. Ahjon kuumuudessa Jumalan lupaus-ten yksinkertainen voima, läh-immäisten mittaamaton arvo ja elämän käsittämätön kau-neus avautuvat kaiken keskellä. Se on uskon maailman ihmettä. Pyhän Hengen siunattua työtä. Jumalan armahtavaa rakkaut-ta. Ahjossa sydämessä alkavat soida uudet laulut: "Opeta sel-laisena kuin olen tulemaan. / Hengessä vaivaisena sinuhun turvaamaan. / Ja kun en pää-se minä, tule luoksein sinä, / syntisten ystävä" (SV 30).

**Teidän vanhuutenne päiviin
saakka minä olen sama, vielä kun
hiuksenne harmaantuvat,
minä teitä kannan.**

Jes. 46:4

Sepän pajasta tämäkin. Osa Johanneksen ilmestysluolan porraskaidetta Patmokselta.

Kun meitä ajoittain saatellaan ahjoihin ja outoihin maisemiin, voivat saattelijoina olla kipeät asiat. Kenelle ne ovat toisia ihmisiä. Kenelle sairauksia, syviä murheita, omien syntien polte ja omaan parannukseen pettyminen. Kenelle se on suoranaisten synti, johon lankesi ja joka pudotti hengelliseltä jalustalta toisten syntisten joukkoon. Ahjo on oikeasti kuuma. Se polttaa ja sattuu. Se merkitsee häpeää ja kasvojen menettämistä. Mutta tätä tietä anteeksiantava mieli ja armahdettujen syntisten yhteys voivat syventyä. Löytyy toinen ihminen, jonka silmissä on vierailut sama kyynel.

Lupaus riittää minulle

Niilo Tuomenoksa puhui Jumalan työstä, joka tekee kristitystä hurskaan sijasta enemmän ihmisen. Hän kirjoitti:

"Näyttää siltä, kuin hyvällä Jumalalla ei olisi puutetta syvästi ja ihanasti hengellisistä, jaloista kilvoittelijoista. Mutta sitä enemmän hänellä voi olla puutetta syvästi hengellisistä ihmisistä, jotka samalla ovat syvästi inhimillisiä." Tämän vuoksi ahjo ajoittain kuumenee.

Vanha Johannes-apostoli lohdutti vielä meitäkin, jotka kaiken Jumalan työn keskellä joudumme toistuvasti pettymään itseemme ja olemme menettää toivomme: "Rakkaat

lapset! Kirjoitan tämän teille, jotta ette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, joka on vanhurskas: Jeesus Kristus. Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän vaan koko maailman" (1. Joh. 2:1-2.) Voiko armo laskeutua enää tätä alemmas? Ja apostoli vielä vakuuttaa: "Minä kirjoitan teille, lapseni: synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden" (1. Joh. 2:12).

Hänen tähtensä! Hänen nimensä ja ansionsa tähden, ei meidän. Siksi se lupaus myös pitää. Se riittää sinulle ja se riittää minulle. Meidät kannetaan kotiin.

Maahanmuuttotyön mahdollisuuksista

Asiantuntija

Marja-Liisa Laihia on maahanmuuton ja monikulttuurisen työn asiantuntijana Kirkkohallituksessa.

Tampereen seurakuntayhtymän valmiuspäällikkö pastori **Juha Mattila** kertoi syksyllä pidetyssä videokonferenssissa näkevänsä seurakunnissa nyt jotain sellaista uutta toimintatapaa, jonka toivoisi säilyvän jatkossa. Mattila viittasi yhteiseen, työalojen rajat ja työntekijöiden sekä seurakuntalaisten rajat ylittävään määrätietoiseen toimintaan turvapaikanhakijoiden tukemiseksi.

Espoon Velskolan leirikeskuksessa on vieraillut ahkerasti seu-

rakuntien nuorisotyöntekijöitä, pappeja, diakoniatyöntekijöitä, panta ja risti kaulassa. He haluavat erottua kirkon työntekijöinä. He haluavat viestittää olevansa kristittyjä ja toimivansa kristittyinä.

Monissa seurakunnissa on vietetty irakilaisten, afganistanilaisten ja somalialaisten kanssa juhlia, valmistettu yhteisiä aterioita ja iloittu yhdessä. Iloittu edes hetken aikaa. Luotu yhteisiä helpotuksen hetkiä ihmisille, joiden mieli on täyn-

Miten suhtautua pakolaiseen?

Euroopan pakolaiskriisi ja turvapaikan hakijat ovat herättäneet auttamishalun Suomen seurakunnissa. Silti monet kristityt kysyvät miten pakolaisiin pitäisi suhtautua? Hädässä olevien ihmisten auttaminen on seurakuntien perinteistä työtä. Kirkko, kristilliset yhteisöt ja yksityiset ihmiset tarjoavat tukea maahanmuuttajille. Neuvontaa antavat eri työntekijät, myös eri kielellä. Monella seurakunnalla on erillinen maahanmuuttajatyöntekijä, joka auttaa toimimaan suomalaisessa yhteiskunnassa.

Kristinusko on sanomaltaan vieraanvarainen uskonto: muukalaisten kohtaaminen, kestitseminen ja omasta jakaminen ovat tuttuja tapoja jo Raamatun kirjoituksista. Uudesta testamentista erityisesti Jeesuksen opetukset ovat hyvä

esikuva. Erilaisina elämisen haaste on myös tätä päivää. Yhä useammin omalle lähialueelle asettuu ihmisiä eri maista ja kulttuureista, eri uskontojen piiristä. Monelle omasta kodista lähtemään joutuneelle seurakunta tarjoaa turvallisen kiinnepohdan ja yhdessä tekemisen paikan. Maahanmuuttajat mahdollistavat myös lähetystyön tekemisen omissa maissa. **Kristuksen evankeliumi kuuluu myös maahanmuuttajalle. Monelle seurakunta on toiminut myös aivan konkreettisenä turvapaikkana äärimmäisen hädän hetkellä. Hädässä olevan auttaminen kuuluu kristityn velvollisuuteen.**

Teuvo V. Riikonen/www.evl.fi

nä ahdistusta tulevaisuudesta, ikävää ja huolta kadonneista ja taakse jääneistä perheenjäsenistä, ihmisille, joista monet ovat menettäneet kotinsa ja kaiken omaisuutensa voidakseen paeta terroria ja elämän toivottomuutta.

Juha Mattilan kanssa olen itsekkin yllättynyt näkemästäni ja kuulemastani. Kirkkomme on hyvin ripeästi ja notkeasti ryhtynyt humanitaariseen avustustyöhön kaikilla paikkakunnilla, jonne turvapaikanhakijoita on saapunut. Jotakin seurakunnissa uinuvasta potentiaalista on putkahtanut näkyviin, jotakin työyhteisöjen ja seurakuntalaisten moninaisista osaamisen resursseista ja valmiuksista tarttua toimeen. Tämä on ilahduttavaa ja toivoa antavaa aikana, jolloin kirkko etsii olemustaan ja tehtäväänsä.

Ekä emme ole aikaisemmin edes huomanneet, että pakolaisia asuu keskuudessamme.

Pala Kontista

Kun Herra Jeesus huutaa: ”Tulkaa kaikki Isäni siunatut ja omistakaa se valtakunta, joka teille on ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti!” Silloin ensin kaikki kokoontuvat alttarin ympärille ja siinä voiton virsi veisataan ja sitten lyödään rauhankäsi, eikä jää yhtäkään sielua, ettei lyö rauhankättä, kaikki toisillensa aina maailman alusta asti. - Kun minä olin usein pitänyt turhana kättelemistä tervehtiessä ja ajatellut, että ainoastaan hengessä toivottaisin toisilleen hyvää, sanottiin tästä vielä: ” Tämä on sinulle merkinä epäuskoinen Helena: näin tehdään kerran taivaassa, ja hyviä tapoja ei pidä unohtaa maanpäälläkään.”

K.K. Sarlin: *Eräs meidän ajan profeetta, Taivaan olennoista.*

meistä ihmisten vihollisia. Näin ihmisen mieli toimii ja on hyvä tunnistaa se. Pelloissamme luomme viljejä mielikuvia toisista ihmisistä ja nämä median ja oman hätäntymisen luomat mielikuvat lamaannuttavat meidät. Emme kykene myö-

vuoden 1948 ihmisoikeusjulistuksesta. Myös oman maamme perustuslaissa on kansainvälisen suojelun keskeinen kohta, joka kieltää valtiota palauttamasta ketään kotimaahan, jossa häntä uhkaa hengenvaara tai epäinhimillinen kohtelu.

Kaikkialla Euroopassa kirkot ja kristityt ottavat vastaan kansainvälistä suojelua hakevia ihmisiä, taustaan katsomatta, rukoilevat heidän puolestaan, auttavat heitä kaikin tavoin ja suojelevat heidän oikeuttaan saada turvaa. Me liitymme myös tähän suureen rauhantekijöiden joukkoon omassa yhteiskunnassamme Kristusta seuraten.

”Haluan mieluummin loukkaantuneen, haavoittuneen ja kaduilla kulkemisesta likaantuneen kirkon, kuin sellaisen kirkon, joka on sairas sulkeutumisesta ja mukavasta omaan turvallisuuteensa takertumisen vuoksi.” (Paavi Franciscus)

Rauhantekijöiden joukossa

Nyt elämme todeksi sitä globalisaatiota, jota oma valtiomme on monin tavoin ollut luomassa. Maailma on täällä ja me olemme osa maailmaa, tahdoimme tai emme.

Monet meistä pelkäävät suunnattomasti kriisialueilta sodan jaloista tulevia ihmisiä. Pelko kuristaa valtaansa mielen, sydämen, ajatukset, puheet ja käyttäytymisen. Kun pelko hallitsee, emme näe ihmisiä ihmisinä, emme pysty rakentamaan keskinäisiä suhteita emmekä luottamusta. Pelko tekee

tätuntoon ihmisiä kohtaan. Emme kykene olemaan kristittyjä, joiden tunnusmerkinä on lähimmäisen rakastaminen.

Turvapaikkaoikeus on myös meidän oikeutemme. Jos kiellämme sen tänne tulevilta ihmisiltä, olemme siinä rintamassa, joka haluaa rapauttaa oikeutta turvaan. Tällöin viestitämme, ettei turvapaikka ole tarpeen myöskään meille itsellemme. Oikeus saada turvaa ei ole mielipidekysymys, vaan meitä sitovat monet kansainväliset ihmisoikeussopimukset alkaen

Siunaus kantaa polvesta polveen

Historia

Liukkosten suku orpokodin palveluksessa

18.6.2015 siunattiin Ilomantsin kirkkomaan kappelissa **Maria Mononen**, viimeisiä tähän asti elossa olleita rajantakaisen Parikanniemen orpokodin työntekijöitä. 93 vuotta sai Maria elää, kunnes laskettiin **Tauno**-puolison vierelle. Vain lyhyt sairastamis aika edelsi muuttoa uskosta näkemiseen.

Maria Monosen vanhemmat olivat **Juho ja Miina Liukkonen**, joista mm. **Aura Latvus** kertoo omana lukunaan kirjassa Heikoissa väkevä. Juho tuli taloon työnjohtajaksi vaikean sisäisen taistelun jälkeen. Hän jätti kotitalonsa ja astui "tyhjän päälle" eli lupautui työhön ilman palkkaa, vain yksi huone asuntona ja ruoka yhteisessä pöydässä.

Toinenkin tärkeä asia oli Juholla edessä: avioituminen. Vahvistus siihen, että taloon samoihin aikoihin tullut Miina **Laukkanen** oli oikea puoliso, tuli Helena Konttisen kautta. "Minulle tuli käsky, että minun tuli vakuuttaa, että he ovat Jumalalta aiottu yhteen... Kun kerran Jumala on lastenkodille maatian lahjoittanut, niin hän on sille lahjoittanut myös työvoimat ja he ovat kutsutut työskentele-

Reijo Huuskonen
eläkerovasti
Hyvinkää

Maria Monosen vävy

mään lasten hyväksi siinä orpokodissa." (Eräs meidän ajan profeetta, s. 522)

Lapset kasvoivat orpolasten rinnalla

Uskollisesti Liukkokset palvelivat Parikanniemen pelloilla, navetassa ja keittiössä. Esikoinen **Elisabet** ei saanut elää kauan, mutta sen jälkeen syntyneet **Martta, Maria, Juudit, Hanna** ja **Johannes** kasvoivat orpolasten rinnalla leikkien. Raamatulliset nimet kuvastivat pariskunnan vakaumusta. Juho-isän, muille

lapsille Juho-sedän poismeno oli järkytys. Juho kuoli polkupyöräonnettomuudessa 63-vuotiaana 1938 talon asioita toimittaessaan. Jumala kuitenkin tiesi, mikä oli parasta: tapaturmavakuutusyhtiö maksoi hautauskustannukset ja vuotuisen eläkkeen leskelle ja alaikäisille lapsille. Ei jäätty tyhjän päälle.

Oli luontevaa, että Liukkosten lapset osallistuivat talon töihin, kun siihen kykenivät. Martta, Juudit ja Hanna irtautuivat vuorollaan omille elämänpoluilleen. Maria kävi rippikoulun kesällä 1939 ja oli Maija-Liisa Pitkäsellä apulaisena, kunnes sotajouluna 1940 meni kihloihin Parikanniemeen töihin tulleen **Tauno Monosen** kanssa. Kuu-lutukset otettiin evakkoreissulla Raahessa talvella 1941. Vihkiminen tapahtui Uukuniemen kirkossa pääsiäisenä 1941.

Kun Tauno kutsuttiin taas sotatoimiin, Maria palveli orpokodin tehtävissä. Niihin vuosiin sisältyi raskaita muuttoa ja perheen evakkotaipaleita Vaasaa myöten. Niiden keskellä syntyi esikoinen **Matti Sakari** 1943, ja 1945 Kesälahden pappilan väentuvassa **Marja**

Tauno ja Maria Mononen lastensa Marjan ja Sakarin kanssa. Seisomassa Johannes Liukkonen ja Miina -äiti.

Juho ja Miina Liukkonen lapsineen.

Helena. Erityisen värikäs muisto Maria-mummilla oli orpokodin ja myöhemmin omien lehmien kuljetuksesta kymmeniä kilometrejä pitkin maanteiden laitoja. Sodan jälkeen vakituinen koti kasvavalle perheelle löytyi Ilimantsin Rehvanan kylästä, Taunon suvun kotivaaralta, jossa syntyivät **Anna-Liisa, Saara Mirjami ja Maria Elisabet.** Usein matkattiin orpokotijulille Saaren kirkolle, jossa oli vakituinen maajapaikka.

Kiinnostava perhehistoria

Nuorin Liukkosista, Johannes, hakeutui 1950-luvulla Parikanniemen lastenkodin uusille sijoille, Ristiinaan. Oli luontevaa jatkaa isän jäljillä eli talonmiehen moninaisissa askareissa. Ja jälleen puoliso löytyi läheltä: **Aino Metso**, joka vastasi vuosikymmenet lastenkodin vaatehuol-

lostaa. Johannes ja Aino rakensivat oman kodin kaksilapsiselle perheelleen Saimaan lähelle aivan lastenkodin naapuriin, kuitenkin omaan rauhaan. Tätä nykyä Johannes elää leskenä, osallistuen hengelliseen toimintaan kylällä. Orpokotijuhlatakaan eivät jääneet väliin tänä vuonna. Ruoanlaitto ja huusholli hoituvat, kun Aino-puoliso ehti niitä huolella opettaa.

Maria ja Tauno, jonka matkan pää tuli 1994, rakensivat maanviljelyksen tueksi kotitalalle kanalan. Tilaa ei kuitenkaan kukaan lapsista jatkanut, mutta se on tullut vuosikymmenten mittaan rakkaaksi (iso)mummolaksi suvun lapsenlapsille ja näiden lapsille. Perhehistoria näyttää jälkipolvia kiinnostavan; bussiretkille evakkotaipaleita muistelemaan ja myös rajan taakse vanhaan Parikanniemeen on riittänyt osallistujia.

Tauno ja Maria pitivät kunia-asiana majoittaa niin Pari-

kanniemisäitiön kuin muiden järjestöjen puhujat näiden matkoilla. Vähistä varoista riitti apua Jumalan valtakunnan työn monille saroille. Paitsi orpokotia puolisoille oli läheistä Kansanlähetyksen työ maakunnassa ja maan äärissä. Suomen Raamattuopiston jumalanpalvelus radio Dein kautta oli Marialle tärkeä loppuun asti. Esirukous kanto merienkin yli; onhan suku laajentunut mm. Atlantin taakse.

Raamatusta on lupaus siunauksesta, joka kantaa sukupolvesta toiseen. Laukkausten, Liukkosten ja Monosten suvussa on jotakin tästä ollut näkyvissä. Se on tietoisuutta siitä, että suruissa ja iloissa, myötä- ja vastamäissä on mahdollisuus kääntyä ihmistä suuremman puoleen. Jeesus Kristus on sama, ja Jumala on uskollinen, vaikka me olemme uskottomat.

Radio Dein takana on ihme

Kirsi Rostamon takana on ihme.

- Olen perusluterilaisesta perheestä, emmekä ole olleet mitenkään aktiivejaseurakunnassa. Silti sitä ikäluokkaa, että kaikki kävi pyhäkoulun ja kirkkoa on arvostettu. Isäni kautta olen saanut yrittäjägeenin. Sen makaronin kautta olen katsonut asioita pienestä saakka, kertoo Suomen ensimmäisen kristillisen radioaseman Radio Dein perustaja, päätoimittaja ja toimitusjohtaja **Kirsi Rostamo**. Radio Dein syntyminen on suuri ihme, vaikka monet pitävät sitä itsestäänselvyyttenä.

Viikonloput kapakassa - seitsemän lihavaa vuotta

-Radio Deihin liittyi oma hengellinen herääminen. Sisko ja vanhemmat kokivat oman hengellisen heräämisen ennen minua. Minulla oli alle 30-vuotiaana avopuolisoni kanssa yritys ja hyvin pinnallinen elämä. Viikonloput vietettiin kapakassa ja juhlittiin. Me olimme olleet seitsemän vuotta kihloissa ja avoliitossa. Suunnittelin häitä, piirtelin kutsulistaa, kun juuri silloin tuli pysähdys. Kutsut jäivät lähettämättä häihin, sillä avopuoliso

löysi toisen naisen, kertoo Kirsi vaihteitaan, jotka edelsivät radioaseman perustamista.

-Se oli sellainen tunne, kuin olisi matto vedetty alta. Samastun Raamatunkohtaan, jossa talo on rakennettu hiekalle. Jalat vedettiin alta. Samaan aikaan näin vanhempien uskoontulon tuoman muutoksen. Isä yritti auttaa tuomalla Ilmestyskirjan selityksen. Kun Kirsi niitä luki, oli hän vielä pahemmassa syövässä. Helsingissä oli alkanut uusi Tuomasmessu. Äiti näki tyttärensä ahdistuksen ja vinkkasi menemään sinne.

- Kohdallani oli ratkaisevaa se Jumalan rakkaus, jonka koin. Olin ihmisenä rikki ja palasina. Siinä syntisaarna ei auta kun itsetunto on nollassa ja elämällä ei ole mitään tarkoitusta. Kun siihen liittyi suorituspaineeet, vaikea isäsuhde niin silloin löytyi Jumala, joka rakastaa minua sellaisena kuin olen.

Rakkaussaarnoilla uskoon

-Olen rakkaussaarnojen kautta löytänyt uskon, Jumalan rakkaus on vetänyt. Kun menin Tuomasmessusta kotiin, odotin seuraavaa messua. Kirkkokahveilla koin, että eivät nämä

Radio Dei järjestää useita matkoja vuodessa mm. Kreikan Patmoksen saarelle.

Loppuunpalaminen oli armollinen kokemus

Kirsi on kokenut elämässään Jumalan rakkauden eheyttävää voimaa.

ihmiset minua rakasta vaan Jumala. Se oli täysin mystinen hengellinen kokemus. Ex-sulhanen kysyi oletko löytänyt uuden rakkauden. Kirsi oli löytänyt, mutta silti Jeesus ei vielä ollut henkilökohtainen Vapahattaja, vaan ennemmin teologinen ratkaisu.

-Ajattelin että voin nyt hoitaa vanhan yritykseni ja isän yrityksen. Kun en hoitanut itseäni kuntoon, paloin loppuun. Se oli uskoontulon jälkeen toiseksi tärkein kokemus. Kun kaikki oli suoritamasta, niin loppuun palaminen oli armollinen kokemus, kertoo Kirsi vaiheista jotka

johti 18 vuotta sitten kristillisen radioaseman syntymiseen. Loppuunpalamisen jälkeen Kirsin piti lähteä parantelemaan itseään Uuteen-Seelantiin, Raa-mattua opiskelemaan.

-Se oli pala taivasta olla sisäoppilaslaitoksessa. Tehtiin aktiomatka Kolumbiaan katulapsityöhön. Ajattelin tämän olevan työtäni, mutta kun näin yksinäisiä loppuun palaneita naisia, tajusin että Jumalan valtakunnan työtä tehdään hänen valtuutuksella.

-Palattuani aktiomatkalta, paastosin viikon etsien Jumalan tahtoa, silloin Jumala pu-

hui kristillisestä radiosta minulle. Huomasin, että Laajasalon opistossa oli vuoden radiolinja. En aikaisemmin edes kuunnellut radiota. Kun menin pääsykokeisiin, äiti varoitti, etten olisi niissä liian hihhuli. Heti kuitenkin ilmoitin että haluan tähtitoimittajaksi kristilliseen radioon, kertoo Kirsi. Mutta tie sen jälkeen on ollut pitkä. Vaikeuksia ja haasteita on ollut. Kirsi verkostoitui, teki herätysliikkeiden kanssa yhteistyötä. Hän oli kristillisessä radioja TV liitossa ja lähti hakemaan rahoitusta.

**”Kuuntelijoiden tapaaaminen motivoi, kun saan rauhassa kuulla miten Dei on ihmisille tärkeä”
Kuvassa Kirsi vasemmalla.**

Lottoamalla kristillinen radioasema

-Kun sain tietää, että viimeinen taajuus jaetaan Helsinkiin, yritin lotota. Muut suuret toimijat eivät lähteneet hankkeeseen. Jouduin kuolemaan tälle näylle. Olin kuusi vuotta valmistautunut ja varustautunut. Yhtäkkiä tuki vietiin pois. Luulin että se oli viimeinen hetki. Jotta ihminen lähtisi tekemään työnsä, Jumala antaa semmoisen hetken, nyt tai ei koskaan fiiliksen. Olin silloin aivan kauhuissani, olin Porvoon paikallisradiossa töissä ja ajaessani kotiin, huusin Jumalalle, miksi kaikki on ollut turhaa, kun olin antanut tälle näylle kaikkeni. Silloin Jumala puhutteli hellästi, ”ihanko kaiken”? Olin saanut asunnon etukäteisperinnön ja tajusin, siinä hän se lottovoitto oli. Minulla on rahat, voin perustaa yrityksen ja myydä ohjelmaa aikaa ja saada siitä tulot.

Myös yritys eri seurakuntien omistamasta yhteisestä kristillisestä radiosta oli ollut mahdo-

ton, sillä kaikki halusivat vain valtaa, ei vastuuta. Parissa viikossa Kirsi saajärjestettyä yrityksen, hakemuksen ajoissa ja loppu on historiaa. 21 taajuutta, kolme uutta hakemusta, joista kaksi hyväksytty, 16 työntekijää, pari sataa tuhatta kuulijaa viikossa.

-Olen yo-merkonomi ja tiedän miten nämä asiat oikeasti tehdään. Kuitenkin logiikka Jumalan valtakunnassa on erilaisista. Vaikeudet on aina voitettu sillä, että on tapahtunut Jumalan ihmeitä. Nytkin on tapahtunut. Ei niitä ihmeitä näe, ellei niitä tule vaikeuksien kautta. Ei jää luulemaan mitään itsestänsä. Koko ajan tehdään töitä niukoilla resursseilla. Siitä tulee painetta työyhteisöön, mutta silti on saatu hyviä työntekijöitä.

-Jos mä alan katsomaan itseäni peilistä, alkaa pelottaa. Pitää katsoa Jumalaan. Taloudelliset ongelmat tulevat nyt Suomen taloudellisesta tilanteesta. Tällaisena vaikeana aikana on vielä suurempi merkitys kristillisellä medialla. Meillä

missiona on, että rakennetaan ihmisten välistä yhteyttä. Mutta mitä on taiteilla eri lailla ajattelevien kanssa?

Trapetsitaiteilua ei-uskovien ja menestysteologien kanssa

-Se on kuin trapetsitaiteilua. Ääripäät ovat ei-uskovat ja menestysteologia. Musiikki maku ja politiikka ovat vaikeampia kuin teologia. Kuunnelluimmat ohjelmat ovat Raamatun opetus ohjelmat ja tietyt messut. Deitä kuunnellaan enemmän alueilla missä hengellistä tarjontaa on vähemmän. Maailma menee eteenpäin ja ihmisillä ei ole aikaa istua jossain tilaisuudessa. Radio on väline, jota voit kuunnella missä tahansa ja tehdä samaan aikaan muuta.

-Kuuntelijoiden tapaaaminen motivoi, kun saan rauhassa kuulla miten Dei on ihmisille tärkeä. Usko, perhe ja Dei ovat Jumalan mulle antamia lahjoja. Olen kaikkiin sanonut tahdon, sitoutunut niihin riippumatta miltä minusta tuntuu. Mediakentän suurin haaste on internet, joka tekee yhtä suuren muutoksen viestintään kuin painokoneen keksiminen.

Kristillistä radiota kuitenkin tarvitaan, mutta välineet muuttuvat. Nyt jo voit kuunnella Radio Deitä internetistä sivustolta www.radiot.fi

**Haastattelu: Teuvo V. Riikonen
Valokuvat: Markku Liukkonen ja Kirsi Rostamo**

Maaranen

Pimeydestä katsoen

Elämme nyt vuodenkierrossa sitä aikaa jona vuorokauden valoisa aika lyhenee ja yöt pitenevät. Muutos jatkuu aina tuonne joulualuspäiviin asti kunnes talvipäivän seisaus pysähdyttää tämän suuntaisen muutoksen. Tämä vuodenkiertoon liittyvä pimeneminen tapahtuu ihmisen ulkopuolella ja on aivan luonnollista Jumalan asetuksiin perustuvaa ajan kulkemista. Evankeliumin valoisema ihminen tietää myös sen, että meissä on myös sellaista pimeyttä, joka on ihmisessä itsessään. Ihmisen sisällä.

Tätä ihmisen sisäistä pimeyttä olen viime aikoina pohtinut, pääosin hätääntyneiden ihmisten kysymysten pohjalta. Eurooppa elää paraikaa pakolaiskriisin keskellä. Tosin minusta tilanne on kriisi vain niille jotka joutuvat lähtemään kodistaan, jättämään kaiken, ja pakenemaan säilyäkseen hengissä ja löytääkseen jostakin itselleen paikan jossa voisi elää pelkäämättä. Meille hyvinvoinnin keskellä eläville eurooppalaisille kristityille näiden avuntarvitsijoiden kohtaaminen on pikemminkin mahdollisuus uskomme todeksi elämiseen.

Ihmisten peruspelkona on se, että nyt tapahtuu jotain mikä ei ole kenenkään hallinnassa.

Sähköposteja lukiessani mieleeni nousivat Johanneksen evankeliumin 1 luvun sanat vanhasta käännöksestä: "Valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt."

Ihmisen ymmärrys jättää meidät pelon valtaan ja ymmälleen, mutta juuri ihmisen pimeydessä loistaa valo. Hän jolle "pimeys ei ole pimeää, vaan yö on Hänelle kuin päivänpaiste".

Pekka Maaranen

Lemiset

Mutta - Kristus - kun luottamukseni ihmisten muuttumiseen niin kovasti horjuu, niin enhän tehne väärin, jos odotan sinua uudelleen tänne saapuvaksi, niinkuin itse lupasit. Sinun tulosi kuninkaana on toivoni ja odotukseni huippu, sillä silloin sinä saat kaikki asiat jälleen kohdalleen.

Ei hän sinusta luovu
Karas-Sana

Elämän koko tarkoitus ei siis olekaan tämä lyhyt matka täällä, vaan jotain paljon enemmän. Eteinen on kyllä samaa rakennusta kuin itse talo, mutta varsinainen asuminen tapahtuu sisähuoneissa. Sama koskee myös elämää. Tämä elämän maanpäällinen osa on eteinen, jonka kautta käydään sisähuoneisiin.

Kirjeitä kiusatuille
Kuva ja Sana

Ristin luona kiusatulla, langenneella, vaivatulla, paras paikka on.

Viisikielinen
Perussanoma

Kolme sisarta

Hengellinen eväs kantoi

Anton Tsehovin näytelmä "Kolme sisarta" pyöri mielessäni ajellessani kohti Tarnalan kylää Parikkalassa, sillä olen matkalla haastattelemaan kolmea sisarusta. **Maija, Anna-Liisa ja Leena Lemistä.**

Sukunimellä **Leminen** on Uukuniemeläisen herätyksen historiassa oma kaikkunsa. Suvun tunnetuin edustaja on **Erkki Leminen**, evankelista, kirjailija ja runoilija. Sikopohjan poika. Ja sinne samaan rajaan taakse jääneen Uukuniemen Sikopohjaan, yltävät myös näiden sisarusten juuret, sillä Erkki oli heidän serkkunsa.

Istuessani näiden kolmen naisen seurassa minua ympäröi vahva tunne kodista. Kodista, jonka olemassaolosta on aina huolehdittu, sillä nekin jotka ovat tästä kodista lähteneet omiin elämiinsä, ovat aina huolehtineet siitä, että koti ei hajoa. Täältä on lähdetty, tänne on jääty, ja tänne on myös palattu nimenomaan siksi, että koti pysyisi.

Sodan melskeet ajoivat perheen lähtemään Sikopohjasta, väliaikaiseen kotiin Uukuniemen Niukkalan Riihivaaraan, sukulaistaloon, jossa **Helena Konttinen** oli asunut ja kuollutkin. 1946 muutettiin sitten pysyvästi kotiin Saaren Tarnalaan.

Sisaruksilla on edelleen tiiviit yhteydet keskenään. Syksyllä he osallistuivat Parikkanniemen ruskamatkalle Kairosmajalle.

Kouluvuosilta kaikki kolme muistavat kuinka heitä kiusattiin siksi, että perheessä oli 15 lasta. Näistä sisaruksista kuitenkin näkee sen, että tämän lapsuushaavan Jumala on kääntänyt siunaukseksi, sitomalla tämän perheen niin itseensä kuin toinen toiseensakin.

Sodan jälkeinen elämä oli kovaa. Kaikesta oli pulaa. Ja suurperheessä eritoten. Puutteen keskellä oli kaksi turvapaikkaa. Usko hyvään Jumalaan ja koti. Lapsuuden hyvät muistot liitty-

vät Orpokotijuhliin. Niitä odotettiin, niihin osallistuttiin ja niistä saatu hengellinen eväs kantoi pitkin vuotta.

Maija ei ehtinyt työhön kodin ulkopuolelle, vaan hän joutui ottamaan talon emännyyden hoitoonsa 27 vuoden iässä, kun heidän äitinsä sai kutsun taivaan kotiin. Anna-Liisa kouluttautui hoitoalalle ja teki pitkän uran Kesälahdella, mutta on nyt palannut kotiin ja toimii veljensä omaishoitajana. Myös Leena työskenteli lastentarhas-

Miten matka Betlehemiin syntyi?

Ensimmäinen jouluvaellus Parikanniemessä järjestettiin joulukuussa 1997 pienellä, mutta innokkaalla porukalla. Jännitimme tulisiko kukaan katsomaan. Lavasteet olivat hyvin vaatimattomat, esim. enkelit seisoivat metsässä traktorin lavalla. Kaikkien yllätykseksi tilaisuuteen saapui jopa 150 henkeä ja rohkaisevan palautteen siivittämänä perinnettä päätettiin jatkaa.

Idea jouluvaellukseen syntyi kanadalaisen pikkukylän vuosittain järjestämästä "Holy Walk" –jouluvaelluksesta. Parikanniemen metsäpolkua kävellessä heräsi ajatus, että lastenkodin ympäristö polkuineen ja rakennuksineen oli kuin luotu tähän tarkoitukseen. Lähti liikkeelle prosessi, jossa Jumala johdatti asioita hiljalleen eteenpäin, auttaen käsikirjoituksen laatimisessa yllättäen myös unien ja näkyjen kautta.

Lastenkodin väki lähti innokkaasti projektiin mukaan. Vuosien varrella mukaan on liittynyt suuri ystäväjoukko avustamaan eri tehtävissä. Tänäpäin voi vain kiitollisena ihmetellä miten Jumala on käyttänyt tätä pienestä alusta lähte-

nyttä, mutta kohta jo 20 vuotta tuhansia ihmisiä kerännyttä esitystä levittääkseen evankeliumia lähialueille ja kauemminkin. Erityisen suuri ilon aihe on se, että jouluvaellus tavoittaa paljon lapsiperheitä, jotka eivät välttämättä osallistu seurakunnan muihin hengellisiin tilaisuuksiin.

Teksti ja kuva: Johanna Talo

sa ja "piikana" Helsingissä, mutta on palannut kotiin, omalle paikalleen.

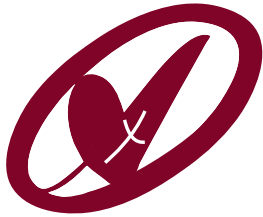
Eräänlaisena punaisena lankana näiden kolmen naisen elämäkertomuksissa sieltä Sikopohjasta tähän päivään näkyy se, että heidän sydämissään Uukuniemeläinen herätys jatkuu yhä. Tuon herätys ei ole heille jokin tapahtuma jolla on ollut alkunsa ja loppunsa, vaan se on kalliopohja jolle koko elä-

mä on rakentunut. Anna-Liisan mukaan Jumalan uskollisuus näkyy juuri siinä, että sydämen usko on säilynyt muuttumattomana, monenlaisissa elämäntietojen vaiheissa ja tilanteissa.

Ajaessani illansuussa pois pihalle Lemisten talo häivähtää peruutuspeilissä. Toteutuneen Rakkauten maamerkki, ajattelen.

Haastattelu ja kuva: Pekka Maaranen

Parikanniemisäätiö

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
Puhelin 020 743 4570
toimisto@parikanniemi.fi

Toimisto -ja taloussihteeri
Risto Teittinen
Puhelin 020 743 4570

Säätiön hallituksen puheenjohtaja
lääninrovasti **Erkki Lemetyinen**
Puhelin 0440 430 063
erkki.lemetyinen@evl.fi

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen
Puhelin 0400 315 573
teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Pastori Petri Tiusanen
Puhelin 040 359 0111
petri.tiusanen@parikanniemi.fi
Lastenkodin johtaja Sami Siponen
Puhelin 040 8473657
sami.siponen@parikanniemi.fi
Matkasihteeri Matti Kostamo
Puhelin 0400 245272

Parikanniemisäätiön tilit
Sampo FI86 8000 1901 5424 99
S-SOP FI54 5271 0420 0130 48
Tapiola FI92 3636 3002 2297 63

Parikanniemen Ystävät ry
- kannatusyhdistys
- jäsenmaksu, Kontti-lehti, 20€/vuosi
- kustannustuotteet
S-SOP FI95 5271 0420 0445 14
DB FI69 8000 1900 7130 67

Parikanniemisäätiö voi kerätä ja vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja työn hyväksi.

Poliisihallituksen keräyslupa:
nro POL-2015-6305. Keräystili.

S-SOP FI63 5271 0420 1411 20

www.parikanniemi.fi

Kontista kaivettua

Parikanniemisäätiön matkat 2016

Toukokuussa 2016, **Israelin matka** (aika tarkentuu), matkanjohtaja ja tiedustelut **Petri Tiusanen** ja www.parikanniemi.fi 15.-22.6. Pyhiinvaelluskävely (120 km) **Espanjan Santiago de Compostelaan**, mukana **Teuvo V. Riikonen**. Katso lisää www.monsuuni.fi
Elo-syyskuun vaihteessa perinteinen ruskamatka **Lappiin Kairosmajalle**, Matkanjohtajina **Pekka Maaranen** ja Petri Tiusanen, joilta tiedustelut ja www.parikanniemi.fi

30.8.-6.9.2016 **Kreikan Patmoksen saarelle**, Matkanjohtajina **Thorleif Johansson** ja Teuvo V. Riikonen. Katso lisää www.tusse.fi

Kaikilla Parikanniemisäätiön matkoilla on hengellistä opetusta, matkanjohtajan palvelut ja yhteistä ohjelmaa.

Liity **Parikanniemen Ystävät ry:n** jäseneksi.
Lähetä nimesi ja osoitteesi sähköpostilla;
toimisto(at)parikanniemi.fi tai p. 020 743 4570.

Keräyslupa

Luvan saajat: Parikanniemisäätiö ja Parikanniemen Ystävät ry

Luvan numero: POL-2015-6305

Toimeenpano-aika ja -alue:
Lupa on voimassa 11.9.2015 - 31.1.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Kerättävien varojen käyttötarkoitus
Kerätyt varat käytetään:

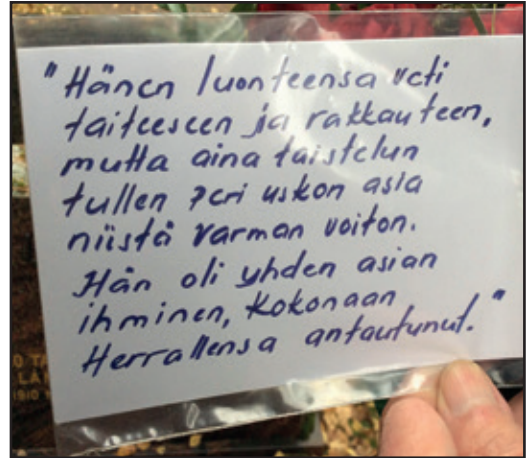
- säätiön lastenkodin kulujen kattamiseen: harrastustoiminnan kuluihin sekä retkien ja virkistystoiminnan järjestämiseen
- seurakunnissa tehtävään kristilliseen julistus- ja sielunhoitotyöhön
- kristilliseen opetustyöhön seurakunnissa, omassa lehdessä ja radio-ohjelmien kautta
- eri kohderyhmille (lapsille, nuorisolle, aikuisille ja eläkeläisille) järjestettävien kristillisten opetustilaisuuksien ja konserttien kuluihin
- päihde- ja mielenterveysongelmaisten sekä vanhusten ja syrjäytyneiden parissa tehtävän diakoniatyön kuluihin (järjestely kulut sekä diakoniatyöntekijän palkka)

Keräystili: FI63 5271 0420 1411 20 OKOYFIHH

Lahden Launeella muistettiin satavuotiasta lastenkotia ja Aura Latvuksen muistoa

Lahden Launeen seurakunnassa on toiminut yli kymmenen vuotta aktiivinen miestenpiiri, jonka yhtenä avustuskohteena on Parikanniemen lastenkoti. Piiri on auttanut lastenkotia monella eri tavalla ja piirin jäseniä on vierailut lastenkodilla. Lokakuun lopussa vietettiin Launeen kirkolla säätiön kirkkopyhä ja juhlittiin satavuotiasta lastenkotia. Säätiöstä olivat vieraina toiminnanjohtaja ja eläkkeellä oleva lastenkodin johtaja **Henrik Ohlis**. Juhlan jälkeen vietin kukat lastenkodin historiaan ja toimintaan vahvasti vaikuttaneen **Aura Latvuksen** haudalle, joka on Lahden hautausmaalla.

Kukkalaitteeseen olivat **Jorma Matikainen** ja **Reijo Salonen** (kuvassa) löytäneet sopivan **Erkki Lemisen** tekstin.

Kalevi Berg on kuollut

Parikanniemisäätiön entinen hallituksen jäsen ja työmme pitkäaikainen ystävä **Kalevi Berg** on kuollut 11.11.2015 83 vuotiaana.

Alunperin Uukuniemeltä lähtösin oleva muurari jatkoi sukunsa perinteitä ollen Parikanniemen auttavainen ystävä. Hän myös käytti pyydettyään puheenvuoroja seuroissa.

Kunnioitamme ja siunaamme hänen elämäntyötä ja muistoa.

Kalevi siunataan lauantaina 5.12.klo 12.00 Savonlinnan Talvisalon kappelissa.

Vuonna 2009 Kalevi oli muuraamassa Kari "Kärpänen" Lindforsin takkaa Vitsiälässä.

Konttisen sukuaarre

Paavo Konttinen esittelee **Helena Konttisen Raamattua**.

Parikanniemen Ystävät ry menetti yleishyödyllisyyden

Parikanniemen työtä tehdään myös vapaaehtoisten lahjoitusten varassa. Aika ajoin yhteiskunta harkitsee uudelleen eri yhdistysten yleishyödyllisyyden.

Työn ystävien toivotaan kohdentamaan jatkossa lahjoituksensa pelkästään Parikanniemisäätiön tileille.

Parikanniemisäätiö

Parikanniemisäätiön työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa!

Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista ja säätiön kotisivuilta www.parikanniemi.fi

Muista myös Radio Dein Pala Konttista ohjelmat maanantaisin klo 15.45 kaikilla Radio Dein taajuuksilla. Joulukuussa Petri Tiusanen, tammikuussa Markku Liukkonen ja helmikuussa Teuvo V. Riikonen. Vanhoja ohjelmia kuultavissa www.radiodei.fi

Joulukuu

- 3.12. **Helsinki**, Lauttasaaren srk-keskus klo 18 "Mitä lähi-idän kriisin takana?", Riikonen, Marko Heusala
4.12. **Mikkeli**, srk-keskus klo 18 Toisenlainen pikkujoulu, Siponen, Riikonen, Liukkonen, musiikkia ja muuta ohjelmaa. Puurotarjoilu.
9.12. **Punkaharju**, Pav-joulupuuro ja juhla srk-talo klo 11 Tiusanen
10.12. **Mikkeli**, Haukivuoren kirjasto klo 17.30, kirjailija-ilta, Teuvo V. Riikonen kertoo kirjoistaan, Liukkonen
11.-12.12. **Parikanniemi, Matka Betlehemiin**
13.12. **Mikkelin** tuomiokirkko klo 10, s: Tiusanen
24.12. **Parikanniemi**, aattohartaus klo 14, Tiusanen

Tammi-Helmikuu

- 1.1. **Parikkala**, uudenvuodenseurat, mm. Tiusanen
9.-10.1. **Kuhmo**, Raamattupäivät alk. klo 12, Tiusanen, Kostamo
10.1. **Pukilan** kirkko Klo 10 Messu, Riikonen ja Tuomas Antola
10.1. **Myrskylän** kirkko ja srk-keskus klo 12 alkaen messu ja juhla. Riikonen, Antola. Juhlassa diakoni Helga Fabritiuksen kirjan julkistaminen.
17.1. **Joroinen**, srk-keskus klo 10 kirkkopyhä ja päiväseurat, Tiusanen
18.1. **Hamina**, Kulmakivi, Mannerheimintie 12, ystäväseurat klo 13, Tiusanen
18.1. **Lappeenranta**, Emmaus, ystäväseurat, klo 18, Tiusanen
24.1. **Lappeenranta**, messu, Raamattuopetus ja seurat, Lappeenrannan kirkko ja srk-sali klo 10, Tiusanen

- 7.2. **Rautavaara**, kirkko ja srk-talo klo 10, messu ja päiväseurat, Tiusanen, Luukkonen
14.-16.2. **Parikkala**, Raamattupäivät mm. Tiusanen, Riikonen

Parikanniemisäätiön säännöllisesti kokoontuvat ystäväpiirit:

- HAMINA**, kuukauden kolmas maanantai, srk-keskus klo 13, Yhteyshenkilö Oili Harjula p. 0400 795 258
JOENSUU, kuukauden toinen torstai, srk-keskus klo 13, Yhteyshenkilö Sakari Soininen p. 044 330 3709
KERIMÄKI, kuukauden viimeinen tiistai, kodeissa klo 13, paikka ilmoitetaan
Yhteyshenkilö Seija Kuutti p. 044 308 9726
KESÄLAHTI, sopimuksen mukaan srk-keskus/kodeissa, Yhteyshenkilö Pauli Tuhkanen p. 040 504 8192
KITEE, kerran kuukaudessa, torstai, Vanha pappila, klo 13, Yhteyshenkilö Matti Kostamo p. 0400 245 272
LAPPEENRANTA, EMMAUS, maanantaisin klo 18 Yhteyshenkilö Maija-Liisa Kasanen p. 0400 642 717
LIPERI, joka toisen kuukauden toinen torstai, kodeissa klo 15.30, paikka ilmoitetaan kirkollisissa.
PARIKKALA, kerran kuukaudessa, kodeissa/ srk-keskus Yhteyshenkilö rovasti Erkki Lemetyinen p. 0440 430 063
PYHÄSELKÄ, REIJOLAN srk-keskus, kuukauden toinen torstai klo 18.
PARIKKALA, SAARI, PERJANTASEURAT, Yhteyshenkilö Matti Neuvonen p. 05 481011, paikka ja aika ilmoitetaan kirkollisissa.

Helena Konttinen tutkijan silmin

- sata vuotta ”naisprofeetan”
kuolemasta (1871-1916)

Helena Konttinen – symposium

Suomen teologinen instituutti (STI)
Kaisaniemenkatu 13 A 4 krs, Helsinki

Keskiviikkona 20.4.2016

- 12.00 - 13.00 **Uukuniemeläisyys suomalaisessa
herätysliikekentässä**
Jouko Talonen, prof. TT
- 13.00 - 14.00 **Uukuniemeläisyyden syntyhistoria**
Juha Valkeapää, TL
- 14.30 - 15.30 **Kainuun herätys ja uukuniemeläisyys**
Liisa Louhela, FM
- 15.30 - 16.00 **Keskustelua**
17.00 **Seurat**
*Mm. Ville Auvinen, Petri Tiisanen ja
Teuvo V. Riikonen*

Päivän juontavat Teuvo V. Riikonen ja Ville Auvinen
Myytävänä Uukuniemen herätyksestä kertovia
kirjoja alkaen 1 €.

Tilaisuus avoin kaikille

Järjestäjät: **Parikanniemisäitiö**
Suomen teologinen instituutti

Sata vuotta Helena Konttisen kuolemasta

Parikkalan Uukuniemen kirkolla
Uukuniementie 1012

Sunnuntaina 24.4.2016

- 9.30 Seppeleen lasku
Helena Konttisen haudalla
- 10.00 Juhlajumalanpalvelus kirkossa
saarnaa *Erkki Lemetyinen*
- 11.00 Ruokailu Pitäjätuvalla
- 12.00 Pääjuhla
historiikki TL Juha Valkeapää
- 13.30 Juhlakahvit

Järjestäjät: Parikanniemisäitiö ja Parikkalan seurakunta
Muu juhluvuoden ohjelma helmikuun Kontti-lehdessä 1/2016 • Lisätietoja: www.parikanniemi.fi

”Wali Avent löysi paikkansa Suomessa”

”Haaveeni olisi pian päästä mukaan veikkausliigaan”

Savonlinnalainen **Wali Avent** vaikuttaa monella tavalla positiivisesti. Monien muiden tehtävien lisäksi hän äänittää Parikanniemisäätien radio-ohjelmat.

-Olen syntyperältäni Afganistanilainen, mutta asuin Iranissa yhdessä vanhempieni, isoveljen ja kaksoissiskon kanssa. Saavuimme Suomeen YK:n pakolaisstatuksella vuonna 2004. Sitten olen avioitunut virolais-suomalaisen naisen kanssa ja meillä on kaksi lasta: 6-vuotias poika ja 3-vuotias tytär.

-Tällä hetkellä työskentelen useassa työpaikassa. Olen lähes valmistunut nuoriso- ja vapaa-ajanohjaaja ja päätyön lisäksi toimin jalkapalloerotuomarina, teen radio- ja tv-ää-

nityksiä ja järjestyksenvalvojan keikkoja. Viikonloppuisin teen ravintola-alan töitä mm. Parikkalan Oronmyllyllä ja toimin persian ja darin kielen tulkkina turvapaikanhakijoille.

Suomeen sopeutuminen vaati paljon omaa aktiivisuutta. Wallin kohdalla se on onnistunut hyvin, vaikka Afganistan poikkeaa Suomesta.

-Halusin oppia kielen, joten soluttauduin mukaan erilaisiin paikallisiin liikuntatoimiin ja ystävystyin harrastusten myötä suomalaisten kanssa. Suomi ja Afganistan eroaa kuin yö ja päivä. Jo pelkästään kansalaisten määrä kadulla on erilainen kuin kotipuolella. Täällä elämä on hiljaisempaa, mutta turvallista ja tasa-arvoista.

-Perustoimeentulo ja oikeudet on turvattu kaikille. Toisaalta Afganistanissa työn saaminen ei katso ammattia tai kokemuksen määrää. Työtuloista ei makseta veroja ym. maksuja, joten kaikki ansaittu menee puhtaasti taskuun. Mikäli työtä ei taas ole saatavilla, siellä ei ole Kelaa tai sosiaalitoimistoa, josta hakea apua. Perheen toimeentulon eteen työtä tekevät siksi usein myös perheen lapset ja opiskelumahdollisuutta ei kaikilla ole. Afganistanin muistan kauniina maana, jossa kasvaa paljon erilaisia mehukkaita hedelmiä, kertoo Wali kahden eri maan eroista. Suomessa hän on myös tutustunut kristinuskoon ja seurakuntien toimintaan.

-Kristinuskon on minulle kunnioitettavaa uskoa. Sen kautta opin anteeksiantamuksen ja elämän merkityksen. Kulttuurien vaihtaminen virkistää mieltä ja tuo arkeen uutta. Yhteiselo auttaa ymmärtämään toinen toistamme ja sitä myöten sopeutuminen on helpompaa. Erilaisten ruokien maistelu ja kokkaus on jo itsessään elämys, kun siihen lisätään kulttuuritapoja, tarinoita ja uskomuksia. Meidän ei tule pelätä erilaisuutta vaan oppia elämäänsä sen kanssa mitä edessä milloinkin on. Voimme kaikki oppia toinen toisiltamme jostaikin hyvää.

Haastattelu: Teuvo V. Riikonen
Kuva: Soila Puurtinen/
Itä-Savo

